

лича на онзи попъ, който, като не билъ въ нормално състояние, при кръщаване на дѣцата, подържалъ едно дѣте въ купеля повечко врѣме, и то умрѣло, а той казалъ: Дайте друго: това не можа да се кръсти. Когато кръщавате, като учители, вашиятъ умъ трѣбва да бѫде на мѣстото си. Туй кръщението подразбира да внесете въ дѣтето, което учите, Божествения Духъ“. Свещеникътъ, като учитель, трѣбва да знае Божественитѣ закони. „Ама така пасала църквата“. Да окъпешъ дѣтето въ вода, това не е кръщението. Съврѣменитѣ попове, учители и сѫдии сѫ професионалисти, работятъ за пари, и за 300—500 или 1,000 лева които имъ плащатъ. Въ Америка имъ плащатъ повече — 3.000 долара, сир. 15.000 лева. Споредъ схващане на истинското Христово учение, тѣ не сѫ служителъ на Бога, а обикновени работници. Първото нѣщо, което трѣбва да направи духовниятъ учитель, то е да разкрие на ученика невидимия свѣтъ, като майката, когато зачне, казва на дѣтето: „Почакай деветъ мѣсеца, ще те въведа въ новъ за тебе свѣтъ и ще ти покажа чудесата му сега не бива да мърдашъ и скачашъ“. Слѣдъ деветъ мѣсеца, като роди дѣтето, тя му става първата учителка, а други учители ще подематъ отсетнѣ възпитанието на дѣтето оттамъ, докѫдъто е дошла майката. Тя напушта своята работа, понеже дѣтето влиза въ новата областъ, дѣто трѣбва да има новъ учитель — туй което Евангелието казва: да се роди човѣкъ втори пътъ.

Моята беседа иска да ви поттикне да помислите повече върху себе си; да се не заражда у васъ желание да бѫдете учители, понеже човѣкъ страда